

Nr 62.

Ankom till riksdagens kansli den 4 juni 1935 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1935 ävensom en i ämnet väckt motion.

I en den 4 januari 1935 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 20, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1935.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Till staten skall för år 1935 av fysiska personer, för vilka det vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för nämnda år fastställda beskattningsbara beloppet överstiger 6,000 kronor, erläggas extra inkomst- och förmögenhetsskatt.

Med fysiska personer likställas oskifta dödsbon och sådana stiftelser, som avses i 18 § a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Skatten erlägges i den kommun, där den skattskyldige taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

2 §.

Extra inkomst- och förmögenhetsskatten skall utgöra:

när det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet icke överstiger 8,000 kronor:

en halv procent av den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 6,000 kronor;

när det beskattningsbara beloppet överstiger

8,000 men icke	12,000 kr.:	10 kr. för	8,000 kr. och 1	% av återstoden
12,000 » »	20,000 » :	50 » »	12,000 » »	1.5 % » »
20,000 » »	30,000 » :	170 » »	20,000 » »	2 % » »
30,000 » »	40,000 » :	370 » »	30,000 » »	2.5 % » »
40,000 » »	60,000 » :	620 » »	40,000 » »	3 % » »
60,000 » »	100,000 » :	1,220 » »	60,000 » »	3.5 % » »
100,000 kr.		: 2,620 » »	100,000 » »	4 % » »

Rörande skatteplikt för äkta makar och fördelning dem emellan av det för dem gemensamt uträknade skattebeloppet skola stadgandena i 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

3 §.

Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1935 skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till extra inkomst- och förmögenhetsskatt enligt denna förordning till behörigt belopp.

4 §.

I fall, varom i 29 § 2 mom. och 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt sägs, må Konungen förklara, att extra inkomst- och förmögenhetsskatt enligt denna förordning skall för skattskyldig fastställas till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av det på grundval av träffad överenskommelse eller meddelat beslut fastställda beskattningsbara beloppet, än skatten skulle utgjort av det beskattningsbara belopp, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskommelsen eller beslutet.

5 §.

Där oskift dödsbo jämlikt 24 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om extra inkomst- och förmögenhetsskatt enligt denna förordning.

6 §.

Därest eftertaxering eller annan taxeringsåtgärd enligt denna förordning ifrågakommer, skola de rörande taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt meddelade bestämmelser i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

7 §.

För tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Till utskottets behandling har jämväl överlämnats en i anledning av propositionen inom andra kammaren väckt motion nr 116 av herr *Karlsson* i Grängesberg m. fl., i vilken hemställts,

»att riksdagen måtte besluta, att § 2 i förordningen om extra inkomst- och förmögenhetsskatt måtte beträffande skattesatsernas storlek erhålla följande lydelse:

extra inkomst- och förmögenhetsskatten skall utgöra: när det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet icke överstiger 8,000 kronor:

5 procent av den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 6,000 kronor;

när det beskattningsbara beloppet överstiger

8,000 men icke	10,000 kr.:	100 kr. för 8,000 kr. och	6 % av återstoden
10,000 » »	15,000 » :	220 »	10,000 » » 8 % » »
15,000 » »	20,000 » :	620 »	15,000 » » 11 % » »
20,000 » »	25,000 » :	1,170 »	20,000 » » 14 % » »
25,000 » »	40,000 » :	1,870 »	25,000 » » 17 % » »
40,000 » »	60,000 » :	4,420 »	40,000 » » 20 % » »
60,000 » »	100,000 » :	8,420 »	60,000 » » 23 % » »
100,000 » »	200,000 » :	17,620 »	100,000 » » 26 % » »
200,000 » »	500,000 » :	43,620 »	200,000 » » 30 % » »
500,000 » »	1,000,000 » :	133,620 »	500,000 » » 35 % » »
1,000,000 » »		308,620 »	1,000,000 » » 40 % » » .»

I enlighet med bevillningsutskottets hemställan i avgivna betänkanden antogo 1932, 1933 och 1934 års riksdagar av Kungl. Maj:t framlagda förslag till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt, att utgå under nämnda år.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t av finansplanen i innevarande års statsverksproposition förutsatte chefen för finansdepartementet, att extra inkomst- och förmögenhetsskatt skulle utgå även under år 1935.

Beträffande grunderna för skattens utgörande har departementschefen funnit ändring böra vidtagas i följande avseende i de hittills gällande bestämmelserna i ämnet.

Genom förordning den 15 juni 1934 (nr 291) om ändring i vissa delar av förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt har nämligen beskattningen av s. k. familjestiftelser blivit omlagd. Dylika stiftelser

hava tidigare i beskattningsavseende behandlats såsom stiftelser i allmänhet, alltså med den vanliga inkomst- och förmögenhetsskatten proportionell; frihet har åtnjutits från kommunal progressivskatt och utjämningskatt. Genom berörda författningsändring blevo emellertid stiftelser, som enligt för desamma gällande stadgar hava till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen, skyldiga att erlagga inkomst- och förmögenhetsskatt enligt den för fysiska personer gällande progressiva skatteskalen samt skattskyldiga till kommunal progressivskatt och utjämningskatt. Enligt den samma dag utfärdade förordningen (nr 290) om särskild skatt å förmögenhet skulle skyldighet att erlagga sådan skatt åligga jämväl stiftelse, varom nyss sagts.

De skäl, som föranlett ifrågavarande ändring i förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, har departementschefen funnit äga giltighet även beträffande den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. I 1 § av förevarande förslag har fördenskull inryckts stadgande, att med fysiska personer likställas, förutom oskifta dödsbon, sådana stiftelser, som avses i 18 § a) nyssnämnda förordning.

Det nu förevarande förslaget till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt överensstämmer i övrigt med de i 1932, 1933 och 1934 års förordningar givna bestämmelserna i fråga om grunderna för skattens utgörande och beträffande dess anordnande.

På sätt framgår av det vid årets statsverksproposition fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 4 januari 1935 (bilaga till 1935 års statsverksproposition: inkomsterna sid. 28), har chefen för finansdepartementet uttalat, att han utan att ingå på den kritik, som riktats mot den extra inkomst- och förmögenhetsskatten samt den särskilda förmögenhetsskatten, ansåge det önskvärt med en översyn av inkomst- och förmögenhetsskatterna i ett sammanhang, innan någon ny avvägning företoges rörande dessa skatters plats i skattesystemet och rimliga andel i skattebördan. Vidare har i en den 29 april 1935 dagtecknad av chefen för finansdepartementet till särskilda utskottet överlämnad p. m. angående finansiering av ökade utgifter för folkpensionering (särskilda utskottets utlåtande nr 1 sid. 108) meddelats att i promemorian behandlats bland annat frågan om förenkling av det nuvarande systemet av skatter, därvid tvenne alternativa möjligheter påvisats. Enligt det ena av dessa alternativ skulle de nuvarande kombinerade inkomst- och förmögenhetsskatterna sammanföras till en ny inkomst- och förmögenhetsskatt, medan det andra alternativet innebure en upplösning av inkomst- och förmögenhetsskatterna uti en ren inkomstskatt och en ren förmögenhetsskatt.

Utskottet.

Med hänsyn till rådande budgetära läge har utskottet funnit sig böra biträda förslaget, att extra inkomst- och förmögenhetsskatt uttages jämväl

under år 1935. Emellertid har utskottet i anslutning till vad chefen för finansdepartementet anfört rörande en översyn av inkomst- och förmögenhetsskatterna i ett sammanhang velat framhålla angelägenheten av att en sådan översyn, som bör avse att ersätta de nuvarande olika skatteformerna på ifrågavarande område med ett mera enhetligt system, igångsättes å sådan tidpunkt att förslag i ämnet kan föreläggas redan nästa års riksdag.

Det i motionen nr 116 i andra kammaren framställda förslaget, att ifrågavarande skatt skulle utgå efter högre skattesatser än som föreslagits i propositionen, har utskottet däremot icke ansett sig kunna tillstyrka.

På grund av vad sålunda anförts och då det med propositionen framlagda förslaget icke givit utskottet anledning till erinran får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 20 samt med avslag å motionen II: 116 av herr Karlsson i Grängesberg m. fl., antaga ovan införda, vid propositionen fogade förslag till förordning om extra inkomst- och förmögenhetsskatt.

Stockholm den 4 juni 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge i Katrineholm, Björnsson, Jönsson, Ericson i Göberga, Larson i Lerdala, Nilsson i Landeryd, Wahlmark, friherre Lagerfelt, Månsson, Lithander, Olsson i Närlinge, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Anderson i Norrköping, Hjalmarsson, Brännström i Skellefteå och Bergström i Hälsingborg.

Reservation

av herrar Nilsson i Kristianstad, Jönsson, Nilsson i Landeryd, friherre Lagerfelt, Lithander, Anderson i Norrköping och Brännström i Skellefteå.
